

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 58. Caput IV. De Contritione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](#)

buisse hæc verba : *Ego te habeo absolu-*
tum, quæ tamen vera non erat absolu-
tio. Inde concludi potest, quod Deus
Ecclesiæ suæ potestati illorum verbo-
rum, quibus pœnitentes sunt absolven-
di, determinationem reliquerit, eaque
juxta Ecclesiarum diversitatem diversa
quoque esse valeant : hodie dum vero
in Ecclesia latina adhibetur forma ju-
dicativa, seu illa, qua Sacerdos se ab-
solvere exprimit, dicens : *Ego te absol-*
vo, hinc præsens usus est sequendus
utpote ab Ecclesia præceptus, nec ta-
men propterea aliarum Ecclesiarum vel
temporum usus damnandus, eoquod
hæc rituum diversitas nihil Sacramen-
torum valori obsit.

Sæc. XVI.
A.C. 1551.

Arcud. l. 4.
de Sacram-
t. 13.

§. LVIII.

C A P U T . IV.

De contritione.

„**C**ontritio, quæ primum locum inter
„dictos pœnitentiæ actus habet,
„animi dolor, ac detestatio est de pec-
„cato commisso, cum proposito non
„peccandi de cætero : fuit autem quo-
„vis tempore ad impetrandam veniam
„peccatorum hic contritionis motus
„necessarius, & in homine post baptis-
„mum lapso ita demum præparat ad re-
„missionem peccatorum, si cum fiducia
„divinæ misericordiæ, & voto præ-
„standi

Sæc. XVI., standi reliqua , conjunctus sit , que
 A.C 1551. „ad rite suscipiendum hoc Sacramen-

„tum requiruntur : declarat igitur
 „Sancta Synodus , hanc contritionem
 „non solum cessationem a peccato , &
 „vitæ novæ propositum , & inchoatio
 „nem , sed veteris etiam odium con-

Ezech. c. 18. „tinere , juxta illud : proiicite a vobis
 Psalm. 50. v. „omnes iniquitates vestras , in quibus pro-
 5. item 6 v. 6. „varicati esis , & facite vobis cor novum ,

Isai. c. 38. „& Spiritum novum. Et certe , qui il-
 „los Sanctorum clamores considerave-
 „rit : tibi soli peccavi , & malum coran-
 „te feci : laboravi in gemitu meo , lavabi
 „per singulas noctes leedium meum : recogno-
 „bo tibi omnes annos meos in amaritudin-
 „animæ meæ : & alios hujusmodi gene-
 „ris , facile intelliget , eos ex vehemen-
 „ti quodam anteactæ vitæ odio , & in-
 „genti peccatorum detestatione manaf-
 „se. Docet præterea , etsi contrito-
 „nem hanc aliquando charitate perie-
 „ctam esse contingat , hominemque
 „Deo reconciliare , priusquam hoc Sa-
 „cramentum actu suscipiatur ; ipsam
 „nihilominus reconciliationem ipsi con-
 „tritioni sine Sacramenti voto , quo-
 „in illa includitur , non esse adscriben-
 „dam. Illam vero contritionem im-
 „perfectam , quæ attritio dicitur , quo-
 „niam vel ex turpitudinis peccati con-
 „sideratione , vel ex gehennæ , & pœ-
 „narum

„narum metu communiter concipitur, Sæcul. XVI.
 „si voluntatem peccandi excludat, cum A.C. 1551.
 „spe veniae, declarat, non solum non
 „facere hominem hypocritam, & ma-
 „gis peccatorem, verum etiam donum
 „Dei esse, & Spiritus Sancti impul-
 „sum, non adhuc quidem inhabitans,
 „sed tantum moventis, quo pœnitens
 „adjutus viam sibi ad justitiam parat,
 „& quamvis sine Sacramento pœnitentia
 „per se ad justificationem perducere
 „peccatorem nequeat, tamen eum
 „ad Dei gratiam in Sacramento Pœni-
 „tentiae impetrandam disponit. Hoc
 „enim timore utiliter concussi Ninivitæ
 „ad Jonæ prædicationem plenam terro-
 „ribus pœnitentiam egerunt, & mi-
 „sericordiam a Domino impetrarunt:
 „quam ob rem falso quidam calumni-
 „antur Catholicos Scriptores, quasi
 „tradiderint Sacramentum pœnitentiæ
 „absque bono motu fuscipientium gra-
 „tiam conferre: quod nunquam Eccle-
 „sia Dei docuit, nec sensit; sed & fal-
 „so docent contritionem esse extortam,
 „& coactam, non liberam, & volun-
 „tariam.

Dum itaque Synodus, *contritionem*
imperfectam, quæ attritio dicitur, quo-
 niā vel ex turpitudinis peccati consideratio-
 ne, vel ex gehennæ & pœnarum metu com-
 muniter concipitur, si voluntatem peccandi

ex-

Sæc. XVI. excludat, cum spe veniæ, declarat non
A.C. 1551. solum non facere hominem hypocritam, &

magis peccatorem, tunc duntaxat Lutheri damnare voluit errores circa sequentes articulos, quibus tradebatur, quod timor omnino a contritione sit excludendus, ac hominem hypocritam, magisque peccatorem reddat, imo etiam imperfectum quoque Dei amorem, qui justificationem præcedit, eliminet, cum pœnitentia ex perfecto amore oriri debat. Hosce igitur errores Synodus condemnat, dum timorem ad hoc utillem esse definit, *ut illo pœnitens adjutur viam sibi ad justitiam paret*. Interim nullatenus stabilire intendit Synodus, quod solus timor absque amore sit dispositio sufficiens: cum enim in decreto, priusquam ad Sessionem deferebatur, verbum *sufficit* fuerit appositum, eo quod in eodem decreto juxta formam, qua tum exprimebatur, quædam fuerint positiæ voces, quibus in hoc timore includi Dei amorem significabatur, postquam vero monentibus quibusdam Episcopis hæ voces fuerant expunctæ, pariter quoque ex decreto delebatur verbum *sufficit*, subrogata voce *disponit*, quæ verba inter se plurimum differunt, non enim omne, quod disponit, sufficit, cum dentur inter dispositiones quædam pro-

LVII.
C non
, &
uthe-
quen-
quod
exclu-
ma-
tiam
qui
cum
i de-
odus
uti-
ljustus
nul-
quod
ositio
rius-
ver-
od in
tum
osire
cludi
quam
copis
ariter
rbum
que
non
ficit,
edam
pro-

proximæ, ac aliæ remotiores, nec non Sæcul. XVI.
aliæ sint perfectæ, vel imperfectæ.

A.C. 1551.

Ergo Synodus nullo pacto timorem sufficere definivit, sed duntaxat timoris utilitatem decidit, nec etiam hunc timorem in eo loco considerat, proutis conjunctus est Sacramento, sed quatenus separatus a Sacramento illud præcedit: de illo enim timore, qui Sacramentum præcedit, agitabatur quæstio Catholicos inter, & Lutheri Sectatores, cum hi ejusmodi timorem esse malum affimarint, ac propterea in hoc articulo a Synodo fuerint damnati; quippe duo circa hunc timorem, quatenus Sacramentum præcedit, definit Synodus. I. Quod ille ex se ipso non iustificet Peccatorem. II. Quod Peccatum tamen ad justificationem obtainendam intra Sacramentum disponat, nullatenus vero docet, quod sufficienter disponat. Quinimo hoc verbum sufficit, delevit, ne hujus sententiæ fuisse censeretur. Denique licet ipse etiam timor servilis sua non careat utilitate, nihilominus cum Synodi Patres de timore affirment, quod ex turpitudinis peccati consideratione oriatur, & voluntatem peccandi excludat cum spe veniae, hinc inde deduci potest, quod longe aptius hæc verba intelligi valeant de timore, qui conjunctus est cum quo-

Hist. Eccles. Tom. XLI. H dam

Sæc. XVI. dam amore, nec tamen propterea de-
A.C. 1551. finire statuit Synodus, quod quilibet
gradus amoris sufficiat, minus vero de-
cidere voluit, quisnam gradus amoris
sit sufficiens.

§. LIX.

C A P U T V.

De Confessione.

„Ex Institutione Sacramenti Poenitentiae jam explicata, universa Ecclesia semper intellect, institutam etiam „a Domino integrum peccatorum confessionem, & omnibus post baptismum „lapsis jure divino necessariam existere: „quia Dominus noster Jesus Christus, „e terris ascensurus ad cœlos, Sacerdotes sui ipsius vicarios reliquit, tandem „quam præsides, & judices, ad quos „omnia mortalia crimina deferantur, „in quæ Christi fideles reciderint: quo „pro potestate clavium remissionis, aut „retentionis peccatorum sententiam „pronuntient: constat enim, Sacerdotes judicium hoc incognita caussa „exercere non potuisse, neque æquitatem quidem illos in poenis injungendis servare potuisse, si in genere dumtaxat, & non potius in specie, ac suggillatim sua ipsi peccata declarassent. „Ex his colligitur, oportere a poenitentibus omnia peccata mortalia, quorum